

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 33, 2015

Nummer 33, 2015

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2978](#) 06-10-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2821](#) 06-10-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2920](#) 06-10-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2979](#) 06-10-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2980](#) 06-10-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2924](#) 06-10-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2984](#) 06-10-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2983](#) 06-10-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2956](#) 06-10-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2982](#) 06-10-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2881](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2847](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2866](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2851](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2846](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2848](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2854](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2850](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2853](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2852](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2849](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2867](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2879](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2882](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2878](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2868](#) 29-09-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2869](#) 29-09-2015

RECHTSPRAAK

Vervolging na kennisgeving sepot levert in casu geen schending vertrouwensbeginsel op.

Het middel komt op tegen het oordeel van het hof dat het Openbaar Ministerie ontvankelijk is in de strafvervolging van de verdachte.

Een bij een verdachte op grond van een mededeling van het Openbaar Ministerie opgewekt vertrouwen dat hij in een bepaalde zaak niet verder zal worden vervolgd, zal alleen dan kunnen leiden tot niet-ontvankelijkverklaring van het Openbaar Ministerie in de vervolging indien dat vertrouwen in de gegeven omstandigheden gerechtvaardigd is.

Het hof heeft geoordeeld dat de verdachte aan de inhoud van de door de officier van justitie op 25 september 2012 aan de verdachte verstuurde 'kennisgeving sepot' in dit geval niet het gerechtvaardigd vertrouwen heeft kunnen ontleen dat zij ter zake van 'bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht' niet verder zou worden vervolgd. Daarbij heeft het hof tegen de achtergrond van de in 2.2.3. vermelde feiten en omstandigheden in aanmerking genomen de ernst van de zaak alsmede de omstandigheid dat de verdachte kort na ontvangst van genoemde kennisgeving in het kader van de onderhavige strafzaak uitgebreid heeft gesproken met een psychiater, een psycholoog en de reclassering over de strafzaak en over de strafrechtelijke afdoening daarvan.

Dat oordeel geeft niet blijk van een onjuiste rechtsopvatting. Dat oordeel is ook niet onbegrijpelijk en is toereikend gemotiveerd.

Het middel faalt.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-10-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2982

Zaaknummer: 14/04520

Rechters: W.A.M. van Schendel, B.C. de Savornin Lohman en Y. Buruma

Advocaten: D. Greven

RECHTSPRAAK

De aanvraag tot herziening wordt afgewezen, nu geen sprake is van een novum als bedoeld in artikel 457 lid 1 aanhef en onder c Sv.

Als grondslag voor een herziening kan, voor zover hier van belang, krachtens artikel 457 lid 1 aanhef en onder c Sv slechts dienen een door bescheiden gestaafd gegeven dat bij het onderzoek op de terechtzitting aan de rechter niet bekend was en dat het ernstige vermoeden wekt dat indien dit gegeven bekend zou zijn geweest, het onderzoek van de zaak zou hebben geleid hetzij tot een vrijspraak van de gewezen verdachte, hetzij tot een ontslag van alle rechtsvervolging, hetzij tot de niet-ontvankelijkverklaring van het Openbaar Ministerie, hetzij tot de toepassing van een minder zware strafbepaling.

De aanvraag berust op de stelling dat uit de bij de aanvraag gevoegde brief van aangever [betrokkene] aan de aanvrager blijkt dat deze is teruggekomen op zijn eerder in het opsporingsonderzoek gedane aangifte.

Vooropgesteld dient te worden dat een aanvrager bij zijn aanvraag tot herziening aannemelijk moet maken dat en waarom getuigen op een hem belastende verklaring terugkomen. De door [betrokkene] in zijn brief opgegeven redenen voor het terugkomen op zijn eerder afgelegde verklaring leveren echter onvoldoende grond op om aan te nemen dat deze verklaring onjuist is. De bij de aanvraag overgelegde verklaring wekt derhalve niet een ernstig vermoeden als bedoeld in artikel 457 lid 1 aanhef en onder c Sv.

Opmerking verdient nog dat de brief dateert van 28 oktober 2013, dus van vóór de terechtzitting van de politierechter van 5 februari 2014, maar dat de aanvraag niet uitlegt waarom deze brief niet op die terechtzitting kon worden overgelegd.

De Hoge Raad wijst de aanvraag tot herziening af.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-10-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2924

Zaaknummer: 15/03817

Rechters: A.J.A. van Dorst, J.P. Balkema en J.W. IJssink

Advocaten: G. Bakker

Wetsartikelen: 457 Sv

RECHTSPRAAK

Het oordeel van het hof dat de appèldagvaarding rechtsgeldig is betekend, is niet naar de eis der wet met redenen omkleed. De Hoge Raad verklaart de appèldagvaarding om doelmatigheidsredenen nietig.

Het middel klaagt over het in de bestreden uitspraak besloten liggende oordeel van het hof dat de appèldagvaarding rechtsgeldig is betekend.

De bestreden uitspraak is bij verstek gewezen. Ingevolge artikel 588 lid 1 aanhef en onder b sub 3° Sv wordt een dagvaarding uitgereikt aan de griffier indien de geadresseerde niet als ingezetene is ingeschreven in de GBA noch een feitelijke woon- of verblijfplaats van hem bekend is. Onbekendheid van een feitelijke woon- of verblijfplaats kan evenwel niet worden aangenomen, indien niet is getracht de uitreiking van de dagvaarding te doen plaatsvinden op het uit de stukken blijkend – voor de hand liggend en niet door een latere opgave achterhaald – adres dat redelijkerwijs als feitelijke woon- of verblijfplaats van de verdachte zou kunnen gelden (vgl. HR 12 maart 2002, ECLI:NL:HR:2002:AD5163, NJ 2002/317, r.o. 3.24 sub b).

Uit de stukken van het geding blijkt niet dat is getracht de appèldagvaarding uit te reiken aan het hiervoor onder 2.2 sub (ii) vermelde adres [a-straat 1] te Sliedrecht. Gelet hierop en in aanmerking genomen dat uit de stukken van het geding voorts niet blijkt dat dit door de verdachte opgegeven adres door een latere opgave was achterhaald, is het in de bestreden uitspraak besloten liggende oordeel van het hof dat de appèldagvaarding rechtsgeldig is betekend, niet naar de eis der wet met redenen omkleed.

Het middel is terecht voorgesteld. De Hoge Raad zal de appèldagvaarding om doelmatigheidsredenen nietig verklaren.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en verklaart de dagvaarding in hoger beroep nietig.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-10-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2984

Zaaknummer: 14/05151

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en E.S.G.N.A.I. van de Griend

Advocaten: N. Flikkenschild

Wetsartikelen: 588 Sv

RECHTSPRAAK

Het oordeel van het hof dat de appèldagvaarding rechtsgeldig is betekend, is niet naar de eis der wet met redenen omkleed. De Hoge Raad verklaart de appèldagvaarding om doelmatigheidsredenen nietig.

Het middel klaagt over het in de bestreden uitspraak besloten liggende oordeel van het hof dat de appèldagvaarding rechtsgeldig is betekend.

De bestreden uitspraak is bij verstek gewezen. Ingevolge artikel 588 lid 1 aanhef en onder b sub 3° Sv wordt een dagvaarding uitgereikt aan de griffier indien de geadresseerde niet als ingezetene is ingeschreven in de GBA noch een feitelijke woon- of verblijfplaats van hem bekend is. Onbekendheid van een feitelijke woon- of verblijfplaats kan evenwel niet worden aangenomen, indien niet is getracht de uitreiking van de dagvaarding te doen plaatsvinden op het uit de stukken blijkend – voor de hand liggend en niet door een latere opgave achterhaald – adres dat redelijkerwijs als feitelijke woon- of verblijfplaats van de verdachte zou kunnen gelden (vgl. HR 12 maart 2002, ECLI:NL:HR:2002:AD5163, NJ 2002/317, r.o. 3.24 sub b).

Uit de stukken van het geding blijkt niet dat is getracht de appèldagvaarding uit te reiken aan het hiervoor onder 2.2 sub (ii) vermelde adres [a-straat 1] te Sliedrecht. Gelet hierop en in aanmerking genomen dat uit de stukken van het geding voorts niet blijkt dat dit door de verdachte opgegeven adres door een latere opgave was achterhaald, is het in de bestreden uitspraak besloten liggende oordeel van het hof dat de appèldagvaarding rechtsgeldig is betekend, niet naar de eis der wet met redenen omkleed.

Het middel is terecht voorgesteld. De Hoge Raad zal de appèldagvaarding om doelmatigheidsredenen nietig verklaren.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en verklaart de dagvaarding in hoger beroep nietig.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-10-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2983

Zaaknummer: 14/05150

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en E.S.G.N.A.I. van de Griend

Advocaten: N. Flikkenschild

Wetsartikelen: 588 Sv

RECHTSPRAAK

Het middel klaagt terecht dat het hof ten onrechte toepassing heeft gegeven aan artikel 423 lid 4 Sv.

Het middel behelst onder meer de klacht dat het hof ten onrechte toepassing heeft gegeven aan artikel 423 lid 4 Sv.

De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 10 december 2013, zoals in 3.3 is weergegeven, de door het hof in zijn uitspraak van 31 mei 2012 opgelegde straf vernietigd. Het hof heeft kennelijk – en ten onrechte – geoordeeld dat in dat arrest alleen de strafoplegging voor zover die betrekking had op het in de zaak met parketnummer 16/711030-08 onder 1 tenlastegelegde, is vernietigd, en overeenkomstig artikel 423 lid 4 Sv de straf voor het niet aan zijn oordeel onderworpen, door de ‘eerste rechter onder 2 (parketnr. 16/711030-08) en 1 primair (parketnr. 16/600905-08) bewezenverklaarde feiten’ bepaald, in plaats van één strafoplegging voor alle feiten en die strafoplegging te motiveren. Het middel klaagt daarover terecht.

De Hoge Raad vernietigt de betreden uitspraak, maar uitsluitend wat betreft de strafoplegging, daaronder begrepen de bepaling van de straf ter zake van feit 1 in de zaak met parketnummer 16/600905-08 en feit 2 in de zaak met parketnummer 16/711030-08 alsmede de oplegging van de schadevergoedingsmaatregel, wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak in zoverre op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-10-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2821

Zaaknummer: 14/03445

Rechters: W.A.M. van Schendel, H.A.G. Splinter-van Kan en Y. Buruma

Advocaten: B.P. de Boer

Wetsartikelen: 423 Sv

RECHTSPRAAK

Geen schending una via-beginsel. Twee slagende bewijsklachten.

Het middel klaagt onder meer over de verwerping door het hof van het verweer dat het 'una via-beginsel' is geschonden en dat de officier van justitie op die grond niet-ontvankelijk is in de vervolging van de verdachte ter zake van het onder 5 tenlastegelegde.

De klacht berust op de opvatting dat het 'una via-beginsel' zoals neergelegd in artikel 243 lid 2 Sv en artikel 5:44 lid 1 Awb in onderlinge samenhang bezien, zo moet worden uitgelegd dat een opgelegde bestuurlijke boete steeds aan een strafvervolging in de weg staat, ook als op het moment waarop de bestuurlijke boete is opgelegd, de strafvervolging reeds is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting is begonnen. Die opvatting is onjuist. Nu in cassatie als onbestreden vaststaat dat – voor zover thans van belang – in deze zaak vóór het opleggen van de bestuurlijke boete de strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting is begonnen, faalt de klacht.

Ook voor het overige kan het middel niet tot cassatie leiden. Dit behoeft, gezien artikel 81 lid 1 RO, geen nadere motivering nu het middel in zoverre niet noopt tot beantwoording van rechtsvragen in het belang van de rechtseenheid of de rechtsontwikkeling.

Het middel klaagt dat de bewezenverklaring van het onder 1, 2 en 6 tenlastegelegde – kort gezegd – 'medeplegen' van de daar omschreven feiten niet uit de gebezigde bewijsvoering kan worden afgeleid.

Aangezien de bewezenverklaring van het onder 1 tenlastegelegde, voor zover inhoudende dat de verdachte 'tezamen en in vereniging met een ander' de in de bewezenverklaring genoemde goederen heeft verworven en voorhanden heeft gehad, niet zonder meer kan worden afgeleid uit de gebezigde bewijsvoering, is de bestreden uitspraak in zoverre niet naar de eis der wet met redenen omkleed.

Ditzelfde geldt voor de bewezenverklaring van het onder 2 tenlastegelegde, voor zover inhoudende dat de verdachte 'tezamen en in vereniging met een ander een gewoonte heeft gemaakt van het plegen van opzetheling', alsmede voor de bewezenverklaring van het onder 6 tenlastegelegde, voor zover inhoudende dat de verdachte 'tezamen en in vereniging met een

natuurlijke persoon en een rechtspersoon van het plegen van witwassen een gewoonte heeft gemaakt'. Ook in zoverre is de bestreden uitspraak niet naar de eis der wet met redenen omkleed.

Het middel is terecht voorgesteld.

Het middel klaagt onder meer dat uit de door het hof gebezigde bewijsmiddelen met betrekking tot het onder 5 bewezenverklarde niet kan volgen dat alle in de bewezenverklaring genoemde aangiften omzetbelasting onjuist zijn gedaan.

Aangezien de bewezenverklaring, voor zover inhoudende dat [A] BV (naar de Hoge Raad begrijpt: in een fiscale eenheid met de verdachte) 'de aangifte omzetbelasting over de maanden maart 2005 en april 2005 en mei 2005 en juni 2005 en december 2005 en februari 2006 en april 2006 en juni 2006 en juli 2006 en augustus 2006 en september 2006 en oktober 2006 en november 2006 en december 2006 en januari 2007 en februari 2007 en maart 2007 en juni 2007, onjuist heeft gedaan' niet zonder meer kan worden afgeleid uit de gebezigde bewijsmiddelen, is de bestreden uitspraak in zoverre niet naar de eis der wet met redenen omkleed.

Voor zover het middel hierover klaagt is het terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, voor zover – zoals hiervoor onder 1 vermeld – aan zijn oordeel onderworpen en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak in zoverre op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-10-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2978

Zaaknummer: 13/05809

Rechters: A.J.A. van Dorst, J.W. IJssink en E.S.G.N.A.I. van de Griend

Advocaten: Th.J. Kelder

Wetsartikelen: 243 Sv en 5:44 Awb

RECHTSPRAAK

Ondanks dat, anders dan het hof oordeelde, sprake is van een vormverzuim, behoeft het slagen van de klacht niet tot cassatie te leiden.

Het middel klaagt dat het hof het verweer strekkende tot niet-ontvankelijkverklaring van het Openbaar Ministerie in de strafvervolging van de verdachte dan wel bewijsuitsluiting op onjuiste gronden, althans ontoereikend gemotiveerd heeft verworpen.

Het middel behelst de klacht dat het oordeel van het hof dat het handelen van de verbalisanten in strijd met de Ambtsinstructie door bij de aanhouding van de verdachte daadwerkelijk gebruik te maken van vuurwapens geen vormverzuim in de zin van artikel 359a Sv oplevert, onjuist is. Deze klacht slaagt. In zijn algemeenheid is onjuist dat, zoals het hof kennelijk heeft aangenomen, in geval van een onrechtmatige aanhouding wegens zo een overtreding van de Ambtsinstructie geen sprake kan zijn van een onherstelbaar vormverzuim in het voorbereidend onderzoek als bedoeld in artikel 359a Sv.

Het slagen van deze klacht kan evenwel niet tot cassatie leiden. Reeds gelet op hetgeen door de verdediging is aangevoerd, had het hof het verweer dat het Openbaar Ministerie niet-ontvankelijk moet worden verklaard in de strafvervolging van de verdachte, althans dat bewijsuitsluiting moet volgen, slechts kunnen verworpen. Niet is gesteld dat door de onrechtmatige aanhouding aan het recht van de verdachte op een eerlijke behandeling van zijn zaak wordt tekortgedaan, en evenmin dat bewijsmateriaal als gevolg van die aanhouding is verkregen.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-10-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2956

Zaaknummer: 14/00677

Rechters: W.A.M. van Schendel, J. de Hullu en Y. Buruma

Advocaten: R.J. Baumgardt

Wetsartikelen: 359 Sv

RECHTSPRAAK

Het oordeel van het hof dat verdachte tevoren bekend was met de dag van de terechtzitting, is zonder nadere motivering niet begrijpelijk.

Het middel klaagt dat het hof de verdachte ten onrechte, althans ontoereikend gemotiveerd, niet-ontvankelijk heeft verklaard in het door hem ingestelde hoger beroep.

Het hof heeft geoordeeld dat de verdachte tevoren bekend was met de dag van de terechtzitting van 3 juli 2013 waarop de hoofdzaak zou dienen als bedoeld in artikel 408 lid 1 onder c Sv. Aan dat oordeel heeft het hof ten grondslag gelegd dat (i) de inleidende dagvaarding voor de terechtzitting van 3 juli 2013 door de griffier als gewone brief is verzonden naar het GBA-adres van de verdachte en (ii) de oproeping vordering tenuitvoerlegging met daarbij vermelding van het parketnummer in de hoofdzaak op 28 mei 2013 aan een schriftelijk gemachtigde is uitgereikt. Dat oordeel is zonder nadere motivering niet begrijpelijk, in aanmerking genomen dat uit de onder (i) genoemde omstandigheid niet zonder meer volgt dat de verdachte tevoren kennis droeg van de dag waarop de hoofdzaak zou dienen en zulks evenmin zonder meer uit de onder (ii) genoemde omstandigheid kan volgen.

Het middel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Den Haag, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-10-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2980

Zaaknummer: 14/03925

Rechters: W.A.M. van Schendel, B.C. de Savornin Lohman en Y. Buruma

Advocaten: J.J. Weldam

Wetsartikelen: 408 Sv

RECHTSPRAAK

Het middel klaagt terecht over het oordeel van het hof dat de verdachte niet een administratie overeenkomstig de daaraan bij of krachtens de Belastingwet gestelde eisen heeft gevoerd.

Het middel is gericht tegen de bewezenverklaring onder B en C en klaagt dat het oordeel van het hof dat de verdachte niet een administratie overeenkomstig de daaraan bij of krachtens de Belastingwet gestelde eisen heeft gevoerd, onjuist is, althans dat dat oordeel ontoereikend is gemotiveerd.

Het hof heeft het onder B en C bewezenverklaarde gekwalificeerd als het 'misdrijf voorzien bij artikel 68, tweede lid en onder d, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en strafbaar gesteld in artikel 69, eerste lid, van die wet, zoals die bepalingen luiden ten tijde van de bewezenverklaarde tijdstippen'.

De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 22 februari 2005, ECLI:NL:HR:2005:AR8030, geoordeeld dat van de aan de fiscale administratieplicht als bedoeld in artikel 52 AWR gekoppelde bewaarplicht onjuiste of valse stukken niet zijn uitgezonderd. In het licht van dit arrest getuigt het oordeel van het hof dat de verdachte door het opnemen en/of verwerken en/of voorhanden hebben in de administratie van in strijd met de waarheid opgemaakte (kopie-)inkoopfacturen en vrachtbrieven niet een administratie overeenkomstig de bij of krachtens de Belastingwet gestelde eisen heeft gevoerd, van een onjuiste rechtsopvatting.

Het middel slaagt.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof 's-Hertogenbosch, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-10-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2920

Zaaknummer: 13/04771

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en E.F. Faase

Advocaten: Th.J. Kelder

Wetsartikelen: 52 AWR

RECHTSPRAAK

In aanmerking genomen dat de Hoge Raad in de zaak van de medeverdachte de klacht dat het hof ten onrechte toepassing heeft gegeven aan artikel 423 lid 4 Sv gegrond heeft bevonden, wordt de bestreden uitspraak ambtshalve vernietigd.

De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 10 december 2013, zoals in 3.2 is weergegeven, de door het hof in zijn uitspraak van 31 mei 2012 opgelegde straf vernietigd. Het hof heeft kennelijk – en ten onrechte – geoordeeld dat in dat arrest alleen de strafoplegging voor zover die betrekking had op het in onder 1 meer subsidiair tenlastegelegde, is vernietigd, en overeenkomstig artikel 423 lid 4 Sv de straf voor het niet aan zijn oordeel onderworpen, door de ‘eerste rechter onder 2, 3, 4 primair en 6 bewezenverklaarde feiten’ bepaald in plaats van één straf op te leggen voor alle feiten en de strafoplegging te motiveren. In aanmerking genomen dat de Hoge Raad in de zaak van de medeverdachte, onder ECLI:NL:HR:2015:2821, de klacht dat het hof ten onrechte toepassing heeft gegeven aan artikel 423 lid 4 Sv, gegrond heeft bevonden, ziet de Hoge Raad aanleiding de bestreden uitspraak ambtshalve in zoverre te vernietigen.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak maar uitsluitend wat betreft de strafoplegging, daaronder begrepen de bepaling van de straf ter zake van de feiten 2, 3, 4 primair en 6 alsmede de strafoplegging en de oplegging van de schadevergoedingsmaatregel, wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak in zoverre op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-10-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2979

Zaaknummer: 14/03847

Rechters: W.A.M. van Schendel, H.A.G. Splinter-van Kan en Y. Buruma

Advocaten: E.A. Blok

Wetsartikelen: 423 Sv

RECHTSPRAAK

Ondanks de slagende klacht ten aanzien van het gedeeltelijk verjaarde tenlastegelegde, wordt de zaak niet terugverwezen, nu het oordeel van het hof niet onbegrijpelijk is en voorts niet getuigt van een onjuiste rechtsopvatting.

Op de gronden die zijn vermeld in het uitgesproken arrest in de zaak 13/04497 (ECLI:NL:HR:2015:2842) treffen de middelen geen doel.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2849

Zaaknummer: 13/05238

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en A.L.J. van Strien

Wetsartikelen: 70 Sr en 359 Sv

RECHTSPRAAK

Het middel klaagt terecht over de afwijzing door het hof van het verzoek om aanhouding van de behandeling van de zaak.

Het middel klaagt over de afwijzing door het hof van het verzoek tot aanhouding van de behandeling van de zaak.

Op de gronden die zijn vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal is het middel terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2869

Zaaknummer: 14/00496

Rechters: W.A.M. van Schendel, B.C. de Savornin Lohman en H.A.G. Splinter-van Kan

Advocaten: B.P. de Boer

RECHTSPRAAK

Verwerping van het beroep op noodweer niet zonder meer begrijpelijk.

Het middel klaagt over de verwerping door het hof van het beroep op noodweer.

Bij de beslissing of een gedraging geboden is door een noodzakelijke verdediging, komt mede betekenis toe aan de waardering van de feitelijke omstandigheden van het geval (vgl. HR 21 november 2006, ECLI:NL:HR:2006:AX9177, NJ 2006/650).

De door het hof in zijn overwegingen vastgestelde feiten en omstandigheden, houden – samengevat – het volgende in. In de bovenwoning van de verdachte is sprake geweest van een wederrechtelijke aanranding van de verdachte door de aangever die ‘verhaal wilde halen’, waarbij de aangever de verdachte een pistool heeft laten zien. De verdachte moest vervolgens met de aangever mee de trap af naar beneden. Buiten gekomen is de verdachte opnieuw beetgepakt en gesommeerd in een auto plaats te nemen, waarop een worsteling volgde. Naar het oordeel van het hof heeft de verdachte de grenzen van de noodzakelijke verdediging overschreden door zich met een mes te verdedigen tegen iemand die hem met zijn handen vastpakte.

Gelet op de door het hof vastgestelde feiten en omstandigheden is de verwerping van het beroep op noodweer niet zonder meer begrijpelijk.

Het middel is terecht voorgesteld.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2867

Zaaknummer: 13/04907

Rechters: W.A.M. van Schendel, H.A.G. Splinter-van Kan en Y. Buruma

Advocaten: J. Verschuren

Wetsartikelen: 40 Sr

RECHTSPRAAK

Ondanks de slagende klacht ten aanzien van het gedeeltelijk verjaarde tenlastegelegde, wordt de zaak niet terugverwezen, nu het oordeel van het hof niet onbegrijpelijk is en voorts niet getuigt van een onjuiste rechtsopvatting.

Op de gronden die zijn vermeld in het uitgesproken arrest in de zaak 13/04497 (ECLI:NL:HR:2015:2842) treffen de middelen geen doel.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2851

Zaaknummer: 13/06327

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en A.L.J. van Strien

Wetsartikelen: 70 Sr en 359 Sv

RECHTSPRAAK

Verdachte niet-ontvankelijk in cassatieberoep, nu niet tijdig een schriftuur houdende middelen van cassatie is ingediend.

Nu de betrokkene niet binnen de bij de wet gestelde termijn bij de Hoge Raad door een raadsman een schriftuur houdende middelen van cassatie heeft doen indienen, is niet in acht genomen het voorschrift van artikel 447 lid 5 Sv, zodat de betrokkene in het beroep niet kan worden ontvangen.

De Hoge Raad verklaart de betrokkene niet-ontvankelijk in het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2878

Zaaknummer: 13/03778

Rechters: W.A.M. van Schendel, B.C. de Savornin Lohman en H.A.G. Splinter-van Kan

Wetsartikelen: 437 Sv

RECHTSPRAAK

Ondanks de slagende klacht ten aanzien van het gedeeltelijk verjaarde tenlastegelegde, wordt de zaak niet terugverwezen, nu het oordeel van het hof niet onbegrijpelijk is en voorts niet getuigt van een onjuiste rechtsopvatting.

Op de gronden die zijn vermeld in het uitgesproken arrest in de zaak 13/04497 (ECLI:NL:HR:2015:2842) treffen de middelen geen doel.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2846

Zaaknummer: 13/05239

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en A.L.J. van Strien

Wetsartikelen: 70 Sr en 359 Sv

RECHTSPRAAK

Ondanks de slagende klacht ten aanzien van het gedeeltelijk verjaarde tenlastegelegde, wordt de zaak niet terugverwezen, nu het oordeel van het hof niet onbegrijpelijk is en voorts niet getuigt van een onjuiste rechtsopvatting.

Op de gronden die zijn vermeld in het uitgesproken arrest in de zaak 13/04497 (ECLI:NL:HR:2015:2842) treffen de middelen geen doel.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2847

Zaaknummer: 13/04630

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en A.L.J. van Dorst

Wetsartikelen: 70 Sr en 359 Sv

RECHTSPRAAK

Ondanks de slagende klacht ten aanzien van het gedeeltelijk verjaarde tenlastegelegde, wordt de zaak niet terugverwezen, nu het oordeel van het hof niet onbegrijpelijk is en voorts niet getuigt van een onjuiste rechtsopvatting.

Op de gronden die zijn vermeld in het uitgesproken arrest in de zaak 13/04497 (ECLI:NL:HR:2015:2842) treffen de middelen geen doel.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2848

Zaaknummer: 14/04640

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en A.L.J. van Strien

Wetsartikelen: 70 Sr en 359 Sv

RECHTSPRAAK

Ondanks de slagende klacht ten aanzien van het gedeeltelijk verjaarde tenlastegelegde, wordt de zaak niet terugverwezen, nu het oordeel van het hof niet onbegrijpelijk is en voorts niet getuigt van een onjuiste rechtsopvatting.

Op de gronden die zijn vermeld in het uitgesproken arrest in de zaak 13/04497 (ECLI:NL:HR:2015:2842) treffen de middelen geen doel.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2850

Zaaknummer: 13/06274

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en A.L.J. van Strien

Wetsartikelen: 70 Sr en 359 Sv

RECHTSPRAAK

Ondanks de slagende klacht ten aanzien van het gedeeltelijk verjaarde tenlastegelegde, wordt de zaak niet terugverwezen, nu het oordeel van het hof niet onbegrijpelijk is en voorts niet getuigt van een onjuiste rechtsopvatting.

Op de gronden die zijn vermeld in het uitgesproken arrest in de zaak 13/04497 (ECLI:NL:HR:2015:2842) treffen de middelen geen doel.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2852

Zaaknummer: 14/03774

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en A.L.J. van Strien

Wetsartikelen: 70 Sr en 359 Sv

RECHTSPRAAK

Het middel klaagt terecht dat in de gegeven omstandigheden door afwijzing van het verzoek tot aanhouding door het hof artikel 6 lid 3 onder b en c EVRM is geschonden.

Het middel klaagt onder meer dat het hof artikel 6 lid 3 onder b en c EVRM heeft geschonden door de afwijzing van een verzoek om aanhouding van de zaak.

Artikel 6 lid 3 onder c EVRM kent de verdachte het recht toe om zichzelf te verdedigen dan wel zich te laten bijstaan door een advocaat. Die verdragswaarborg komt ook tot uitdrukking in het Wetboek van Strafvordering. Ingevolge artikel 28 lid 1 Sv is de verdachte bevoegd zich door één of meer gekozen of toegevoegde raadslieden te doen bijstaan. De in dat wetboek voorziene toevoeging van een raadsman aan de verdachte is in een aantal gevallen verplicht, onder meer wanneer de verdachte zich in voorlopige hechtenis bevindt of heeft bevonden (artikel 41 Sv). Of een verdachte zichzelf ter terechtzitting wil verdedigen dan wel zich wil laten verdedigen door een raadsman, is ter vrije keuze van de verdachte (vgl. HR 20 december 2011, ECLI:NL:HR:2011:BT6406, NJ 2012/29).

Het hof heeft het verzoek van de verdachte de behandeling van de zaak aan te houden teneinde zich van rechtsbijstand te kunnen voorzien, afgewezen. Het hof heeft in de motivering van die beslissing tot uitdrukking gebracht dat de raadsman ondanks zijn mededeling dat hij de verdediging heeft neergelegd totdat de vergoeding van de door hem te verlenen rechtsbijstand met de Raad voor Rechtsbijstand geregeld is, nog wel als toegevoegde raadsman van de verdachte heeft te gelden en dat de verdachte bij de behandeling van de zaak ter terechtzitting op zichzelf nog steeds aanspraak kon maken op rechtsbijstand door deze raadsman. Dat oordeel geeft niet blijk van een onjuiste opvatting omtrent artikel 41 Sv en is niet onbegrijpelijk. Voor zover het hof in zijn overwegingen als zijn oordeel tot uitdrukking heeft gebracht dat het gaat om het recht op rechtsbijstand van de verdachte en niet tevens om de feitelijk aan de verdachte verleende rechtsbijstand, is dat oordeel evenwel onjuist.

In deze zaak is sprake van ernstige misdrijven waarvoor in eerste aanleg door de rechtbank een gevangenisstraf van negen jaren en de maatregel van terbeschikkingstelling was opgelegd. Gelet op de juridische merites van de zaak en hetgeen er voor de verdachte op het spel stond,

lijdt het geen twijfel dat met rechtsbijstand ter terechtzitting een wezenlijk belang was gemoeid. Uit het proces-verbaal van de terechtzitting in hoger beroep blijkt dat de strafzaak tegen de verdachte behandeld is zonder dat de verdachte het hem toekomende recht op rechtsbijstand feitelijk heeft kunnen uitoefenen. Daarom klaagt het middel terecht dat in de gegeven omstandigheden door afwijzing van het verzoek tot aanhouding door het hof artikel 6 lid 3 onder b en c EVRM is geschonden.

Het middel slaagt.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2868

Zaaknummer: 14/05541

Rechters: W.A.M. van Schendel, B.C. de Savornin Lohman en H.A.G. Splinter-van Kan

Advocaten: B.P. de Boer

Wetsartikelen: 6 EVRM, 28 Sv en 41 Sv

RECHTSPRAAK

Verdachte niet-ontvankelijk in cassatieberoep, nu niet tijdig een schriftuur houdende middelen van cassatie is ingediend.

Nu de betrokkene niet binnen de bij de wet gestelde termijn bij de Hoge Raad door een raadsman een schriftuur houdende middelen van cassatie heeft doen indienen, is niet in acht genomen het voorschrift van artikel 447 lid 5 Sv, zodat de betrokkene in het beroep niet kan worden ontvangen.

De Hoge Raad verklaart de betrokkene niet-ontvankelijk in het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2882

Zaaknummer: 13/03791

Rechters: W.A.M. van Schendel, B.C. de Savornin Lohman en H.A.G. Splinter-van Kan

Wetsartikelen: 437 Sv

RECHTSPRAAK

Ondanks de slagende klacht ten aanzien van het gedeeltelijk verjaarde tenlastegelegde, wordt de zaak niet terugverwezen, nu het oordeel van het hof niet onbegrijpelijk is en voorts niet getuigt van een onjuiste rechtsopvatting.

Op de gronden die zijn vermeld in het uitgesproken arrest in de zaak 13/04497 (ECLI:NL:HR:2015:2842) treffen de middelen geen doel.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2854

Zaaknummer: 14/03777

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en A.L.J. van Strien

Wetsartikelen: 70 Sr en 359 Sv

RECHTSPRAAK

Het oordeel dat voortzetting van het beslag op de auto's in overeenstemming is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit is ontoereikend gemotiveerd.

Het middel klaagt over de motivering door de rechtbank van de gegrondverklaring van het namens de klager ingediende klaagschrift.

De rechtbank heeft het namens de klager ingediende klaagschrift, strekkende tot teruggave van de onder hem op de voet van artikel 94a Sv inbeslaggenomen vier personenauto's, gegrond verklaard. Zij heeft daartoe het volgende overwogen:

'De rechtbank geeft aan dat de vraag die de rechtbank dient te beantwoorden is of zich het geval voordoet dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat de strafrechter, later oordelend, aan verdachte een verplichting tot betaling van een geldboete dan wel verplichting tot betaling van een geldbedrag ter ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel zal opleggen. De vraag of het buiten redelijke twijfel is dat klager eigenaar is van voornoemde auto's is, nu klager de beslagene is, niet aan de orde.

Uit de stukken en het verhandelde in raadkamer is naar het oordeel van de rechtbank gebleken dat klager wordt verdacht van het witwassen van gelden die van misdrijf afkomstig zijn. Klager zou deze gelden onder andere hebben geïnvesteerd in de aankoop van onroerend goed. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat het niet hoogst onwaarschijnlijk is dat de strafrechter aan verdachte een verplichting tot betaling van een geldboete dan wel verplichting tot betaling van een geldbedrag ter ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel zal opleggen. De rechtbank is echter van mening dat het recht van verhaal voldoende wordt gewaarborgd door het beslag dat is gelegd op panden van klager en acht voortzetting van het beslag op voornoemde auto's niet noodzakelijk voor voordeelsontneming. De rechtbank zal het klaagschrift gegrond verklaren en teruggave gelasten van voornoemde auto's.'

De rechtbank heeft bij de beoordeling van het klaagschrift van de beslagene gericht tegen een beslag als bedoeld in artikel 94a lid 1 Sv, de juiste maatstaf aangelegd. De toe te passen maatstaf vergt niet een (ambtshalve) onderzoek met betrekking tot de vraag of voortzetting

(onder voorwaarden) van het beslag in overeenstemming is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. De omstandigheden van het geval kunnen meebrengen dat in verband met hetgeen door of namens de klager is aangevoerd de rechter in de motivering van zijn beslissing ervan blijk dient te geven een dergelijk onderzoek te hebben verricht (vgl. HR 1 oktober 2013, ECLI:NL:HR:2013:833, NJ 2014/278).

De rechtbank heeft kennelijk aanleiding gezien te onderzoeken of voortzetting van het beslag op de auto's in overeenstemming is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. Door in dit verband enkel te overwegen 'dat het recht van verhaal voldoende wordt gewaarborgd door het beslag dat is gelegd op panden van klager en voortzetting van het beslag op voornoemde auto's niet noodzakelijk [is] voor voordeelsontneming' heeft de rechtbank haar oordeel daaromtrent ontoereikend gemotiveerd.

Het middel slaagt.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden beschikking en wijst de zaak terug naar de Rechtbank Oost-Brabant, zittingsplaats 's-Hertogenbosch, opdat de zaak op het bestaande klaagschrift opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2879

Zaaknummer: 13/03782

Rechters: W.A.M. van Schendel, B.C. de Savornin Lohman en H.A.G. Splinter-van Kan

Wetsartikelen: 94a Sv

RECHTSPRAAK

Opzet op uitvoer verdovende middelen toereikend gemotiveerd.

Advocaat-generaal E.J. Hofstee heeft geconcludeerd tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot terugwijzing van de zaak naar het hof opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Het middel klaagt dat het bewezenverklaarde opzet niet uit de bewijsmiddelen kan worden afgeleid.

Blijkens zijn overwegingen heeft het hof zijn oordeel dat de verdachte opzettelijk tezamen en in vereniging met anderen heroïne en cocaïne buiten het grondgebied van Nederland heeft gebracht, gebaseerd op het volgende.

De verdachte heeft wisselend geantwoord op de vraag of hij gesproken heeft met [betrokkene 1] (die heeft verklaard [betrokkene 3] te hebben gevraagd drie Fransen naar Venlo te begeleiden om daar drugs aan hen over te dragen) en de laatste verklaring van de verdachte is bovendien niet in overeenstemming met de waarneming van het observatieteam dat de verdachte met [betrokkene 1] heeft gesproken voordat hij in de VW van [betrokkene 3] stapte. Op de achterbank van die auto lag de sporttas met verdovende middelen. De Audi van de Fransen reed voortdurend achter de VW aan. Onderweg is de verdachte overgestapt in de Audi en met de Fransen meegereden naar een tankstation. Tijdens die rit heeft hij met twee van hen gesproken. Bij het tankstation is de verdachte weer ingestapt in de VW van [betrokkene 3].

Gelet op de gang van zaken heeft het hof niet aannemelijk geacht dat de verdachte onbekend was met het doel van de reis naar Venlo en de aanwezigheid van de sporttas met verdovende middelen in de VW. Dat oordeel is niet onbegrijpelijk. Op grond daarvan heeft het hof kunnen oordelen dat 'de verdachte moet hebben geweten dat zich drugs in de auto bevonden en dat hij, nu hij op weg was naar Venlo, mitsdien opzet had op de uitvoer van de drugs uit Nederland'. Dat oordeel is toereikend gemotiveerd.

Het middel is tevergeefs voorgesteld.

De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de aan de verdachte opgelegde gevangenisstraf van twaalf maanden, waarvan zeven maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf, vermindert deze in die zin dat deze elf maanden en drie weken, waarvan zeven maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren beloopt en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2866

Zaaknummer: 13/04203

Rechters: W.A.M. van Schendel, H.A.G. Splinter-van Kan en Y. Buruma

Advocaten: B. Kizilocak

Wetsartikelen: 3 OW

RECHTSPRAAK

Ondanks de slagende klacht ten aanzien van het gedeeltelijk verjaarde tenlastegelegde, wordt de zaak niet terugverwezen, nu het oordeel van het hof niet onbegrijpelijk is en voorts niet getuigt van een onjuiste rechtsopvatting.

Op de gronden die zijn vermeld in het uitgesproken arrest in de zaak 13/04497 (ECLI:NL:HR:2015:2842) treffen de middelen geen doel.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2853

Zaaknummer: 14/03775

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en A.L.J. van Strien

Wetsartikelen: 70 Sr en 359 Sv

RECHTSPRAAK

Het oordeel dat voortzetting van het beslag op de geldbedragen in overeenstemming is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit is ontoereikend gemotiveerd.

Het middel klaagt over de motivering door de rechtbank van de gegrondverklaring van het namens de klager ingediende klaagschrift voor zover die gegrondverklaring betrekking heeft op de inbeslaggenomen geldbedragen.

De rechtbank heeft het namens de klager ingediende klaagschrift, strekkende onder meer tot teruggave van de onder de klager op de voet van artikel 94a Sv inbeslaggenomen geldbedragen van in totaal € 5.350, gegrond verklaard. Zij heeft daartoe het volgende overwogen:

‘De rechtbank geeft ten aanzien van het inbeslaggenomen geldbedrag aan dat de vraag die de rechtbank dient te beantwoorden is of zich het geval voordoet dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat de strafrechter, later oordelend, aan verdachte een verplichting tot betaling van een geldboete dan wel verplichting tot betaling van een geldbedrag ter ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel zal opleggen. De vraag of het buiten redelijke twijfel is dat klager eigenaar is van het geldbedrag is, nu klager de beslagene is, niet aan de orde.

Uit de stukken en het verhandelde in raadkamer is naar het oordeel van de rechtbank gebleken dat klager wordt verdacht van het witwassen van gelden die van misdrijf afkomstig zijn. Klager zou deze gelden onder andere hebben geïnvesteerd in de aankoop van onroerend goed. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat het niet hoogst onwaarschijnlijk is dat de strafrechter aan verdachte een verplichting tot betaling van een geldboete dan wel verplichting tot betaling van een geldbedrag ter ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel zal opleggen. De rechtbank is echter van mening dat het recht van verhaal voldoende wordt gewaarborgd door het beslag dat is gelegd op panden van klager en acht voortzetting van het beslag op voornoemd geldbedrag niet noodzakelijk voor voordeelsontneming. De rechtbank zal het klaagschrift ten aanzien van het geldbedrag eveneens gegrond verklaren en teruggave gelasten van voornoemd geldbedrag.’

De rechtbank heeft bij de beoordeling van het klaagschrift van de beslagene gericht tegen een

beslag als bedoeld in artikel 94a lid 1 Sv, de juiste maatstaf aangelegd. De toe te passen maatstaf vergt niet een (ambtshalve) onderzoek met betrekking tot de vraag of voortzetting (onder voorwaarden) van het beslag in overeenstemming is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. De omstandigheden van het geval kunnen meebrengen dat in verband met hetgeen door of namens de klager is aangevoerd de rechter in de motivering van zijn beslissing ervan blijk dient te geven een dergelijk onderzoek te hebben verricht (vgl. HR 1 oktober 2013, ECLI:NL:HR:2013:833, NJ 2014/278).

De rechtbank heeft kennelijk aanleiding gezien te onderzoeken of voortzetting van het beslag op de in beslag genomen geldbedragen in overeenstemming is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. Door in dit verband enkel te overwegen 'dat het recht van verhaal voldoende wordt gewaarborgd door het beslag dat is gelegd op panden van klager en voortzetting van het beslag op voornoemde geldbedrag niet noodzakelijk [is] voor voordeelsontneming' heeft de rechtbank haar oordeel daaromtrent ontoereikend gemotiveerd.

Het middel slaagt.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden beschikking, maar uitsluitend wat betreft de beslissing ten aanzien van de inbeslaggenomen geldbedragen van in totaal € 5.350, wijst de zaak terug naar de Rechtbank Oost-Brabant, zittingsplaats 's-Hertogenbosch, opdat de zaak in zoverre op het bestaande klaagschrift opnieuw wordt behandeld en afgedaan en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2881

Zaaknummer: 13/03790

Rechters: W.A.M. van Schendel, B.C. de Savornin Lohman en H.A.G. Splinter-van Kan

Wetsartikelen: 94a Sv